

Uzklausīšanas amatpersonas nobeiguma ziņojumsLietā COMP/38.281/B.2 — Jēltabaka — Itālija

(ievērojot 15. un 16. pantu Komisijas 2001. gada 23. maija Lēmumā 2001/462/EK, EOTK par uzklausīšanas amatpersonu darbu uzdevumiem dažos tiesas procesos par konkurenci — OV L 162, 19.6.2001., 21. lpp.)

(2006/C 303/14)

Lēmuma projektā minētajā lietā ir izklāstīti šādi apsvērumi.

Šī lieta ir īpašs gadījums, jo tā tika uzsākta pēc tam, kad DG AGRI nosūtīja DG COMP kopiju starparodu nolīgumam, kas 2001. gadā noslēgts starp *Associazione Professionale Transformatori Tabacchi Italiani (APTI)* un *Unione Italiana Tabacco (UNITAB)*, kā arī Revīzijas palātas informāciju. Pēc tam, ievērojot 2002. gada Paziņojumu par iecietību, informāciju sniedza *Deltafina S.p.A.*, bet vēlāk *Dimon Italia* (tagadējais nosaukums *Mindo*) un *Transcatab*.

2002. gada 18. un 19. aprīlī Komisija veica izmeklēšanu uz vietas uzņēmumos *Dimon*, *Transcatab*, *Trestina Azienda Tabacchi* un *Romana Tabacchi*.

Rakstiskā procedūra un piekļuve lietai

2004. gada 26. februārī iebildumu izklāsts tika nosūtīts apvienībām *APTI* un *UNITAB* un jēltabakas pārstrādātājiem *Deltafina*, *Dimon*, *Transcatab*, *Trestina*, *Romana*, un *Boselli S.A.L.T.O S.r.l.*, kā arī Itālijas pārstrādātāju mātesuzņēmumiem *Dimon Inc.*, *Standard Commercial Corp.* un *Universal Corp.*

Iebildumu izklāstā konstatēti atsevišķi un ilgstoši EK Līguma 81. panta 1. punkta pārkāpumi, ko izdarījuši Itālijas pārstrādātāji un viņu apvienība *APTI*, kā arī *UNITAB*.

Piekļuve lietai tika nodrošināta, katram adresātam līdz ar iebildumu izklāstu nosūtot individuālu CD-ROM, un tas ļāva iesaistītajiem uzņēmumiem un apvienībām īstenot vienlīdzības principu, kādu Pirmās instances tiesa noteikusi Kalcinētās sodas lietās (T-31/91 & T-32/91).

Iebildumu izklāstā tika noteikts divarpus mēnešus ilgs termiņš atbilžu iesūtīšanai, pēc vienas puses lūguma es šo termiņu visiem iesaistītajiem uzņēmumiem un apvienībām pagarināju par divām nedēļām.

Visi iebildumu izklāsta adresāti sniedza atbildes noteiktajā termiņā.

Mutiskā procedūra

Saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2842/98 5. pantu vairākas puses lūdza mutisku lietas izskatīšanu, kas tika sarīkota 2004. gada 22. jūnijā. Uzklausīšanā piedalījās visi adresāti, izņemot trīs (*Dimon Incorporated*, *Standard Commercial Corporation* un *Boselli S.A.L.T.O.*)

Šajā posmā *Dimon* izvirzīja jaunu jautājumu, apgalvojot, ka pirmais pieteikuma par iecietību iesniedzējs *Deltafina* konkurentiem ir izpaudis informāciju par savu pieteikumu par iecietību. Saskaņā ar *Dimon* pausto viedokli, tādējādi rodas jautājums, vai *Deltafina*, kam bija piešķirts nosacīts atbrīvojums, joprojām atbilda 2002. gada Paziņojuma par iecietību 11. punkta prasībām un vai *Dimon* varētu pretendēt uz atbrīvojumu *Deltafina* vietā.

Pēc uzklausīšanas Komisija veica šīs lietas rūpīgu izmeklēšanu. Šie fakti un to juridiskās sekas tika visiem adresātiem paziņoti papildu iebildumu izklāstā 2004. gada 22. decembrī ("papildinājumā"), kurā tika pausts viedoklis, ka uzņēmums *Deltafina* nav pildījis savas saistības, kā rezultātā tam jāatņem piešķirtais sākotnējais atbrīvojums.

Seši adresāti sniedza atbildes uz papildinājumu un četri no tiem lūdza mutisku uzklausīšanu saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 773/2004 2. pantu. Šī uzklausīšana notika 2005. gada 1. maijā un tajā piedalījās *Deltafina*, *Universal Corporation*, *Mindo* un *Transcatab*.

Saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 773/2004 10. panta 3. punktu *Deltafina* ierosināja, lai Komisija uzklausītu personas, kas varētu apstiprināt tā iesniegumā izklāstītos faktus, un es tam piekritu.

Es nepiekritu pārcelt uzklauššanu uz vēlāku laiku, kā lūdza *Deltafina* un *Universal Corp.*, kuru sniegtais pamatojums bija, ka divu nedēļu posms starp atbilžu sniegšanu uz papildinājumu un uzklauššanu ir pārāk īss, lai tie varētu pienācīgi sagatavot mutisko aizstāvību, un tas ir viņu tiesību uz aizstāvību pārkāpums. Es pieturējos pie šāda viedokļa tādēļ, ka papildinājumā iekļautie jautājumi bija ierobežoti no faktiskā un tiesiskā viedokļa, kaut arī to sekas iesaistītajiem uzņēmumiem varētu būt tālejošas. Tādējādi uzņēmumiem kopš dienas, kad tie saņēma otro iebildumu izklāstu, bija pietiekami laika sagatavot detalizētu aizstāvību. Tomēr *Universal* un *Deltafina* tika aicināti vajadzības gadījumā pēc uzklauššanas iesniegt citus komentārus, ko tie arī darīja.

Galīgā lēmuma projekts

Man īpaši jāpiemin divi jautājumi attiecībā uz taisnīgu procesu.

Attiecībā uz *Deltafina* argumentu, ka Komisija nedrīkstēja anulēt šim uzņēmumam piešķirto nosacīto atbrīvojumu, jo bija radījusi tiesisko paļāvību lietas izskatīšanā, lēmuma projektā pausts viedoklis, ka tad, ja puses vairs nepilda savas saistības, tiesiskā paļāvība vairs nepastāv. Es uzskatu, ka tas ir vispārīgā efektivitātes principa (*"effet utile"*) saprātīgs pielietojums attiecībā uz Paziņojumu par iecietību. Paziņojumā aprakstītie darbības principi nevarētu būt efektīvi, ja paši pieteikuma par iecietību iesniedzēji varētu apdraudēt izmeklēšanu, kuru ir palīdzējuši uzsākt, kā tas ir šajā gadījumā. Iecietības principa īstenošanai šajā procesa posmā ir ļoti būtiski, lai pieteikuma esamība tiktu paturēta slepenībā.

Šajā gadījumā nav izpildīts pamatnosacījums, ka tiesiskā paļāvība jābalsta uz pareizu tiesību piemērošanu, jo *Deltafina* nepildīja savas saistības. Tas, ka *Deltafina* neinformēja Komisiju, ka tas ir informējis citus nozares apvienības (*APTI*) vadības komitejas locekļus par to, ka tas procesa sākumposmā ir iesniedzis pieteikumu par iecietību, arī skaidri liecina, ka uzņēmums ļoti labi apzinājās savas saistības.

Tādēļ es neuzskatu, ka *Deltafina* sākotnējās iecietības atņemšana būtu taisnīga procesa pārkāpums.

Attiecībā uz tiesībām tikt uzklauštiem un jo īpaši uz jautājumu, vai lēmuma projektā tiek skarti vienīgi iebildumi, attiecībā uz kuriem pusēm ir bijusi dota iespēja paust savus viedokļus (Uzklauššanas amatpersonu pilnvaru 15. pants), virkne iebildumu izklāstā ietvertu iebildumu nav iekļauti lēmuma projektā, jo ir ņemti vērā uzņēmumu un apvienību iesniegtie pierādījumi.

Rezultātā lēmuma projektā ierosināts:

- izbeigt procesu pret *Boselli* un *Trestina*.
- samazināt pārkāpumu ilgumu, jo tika konstatēts, ka pierādījumi par 1993. un 1994. gadu nav neapgāžami.
- *APTI* atbildību attiecināt vienīgi uz lēmumiem, kas pieņemti starparodu nolīguma sarunu ar *UNITAB* kontekstā, jo nevarēja konstatēt, ka *APTI* būtu piekritis kopējam pārstrādātāju plānam, un uzskatīt tā rīcību, tāpat kā *UNITAB* rīcību, par (atsevišķu un ilgstošu) pārkāpumu, kas sastāv no uzņēmumu apvienības lēmumiem, kas ir pretrunā ar 81. panta 1. punktu.
- sodu noteikšanā ņemt vērā gan *APTI*, gan *UNITAB* sniegtos pierādījumus, kas apstiprina, ka tie rīkojušies atbilstoši Itālijas 1988. gada 16. marta likumam 88/88, ar kuru reglamentē starparodu nolīgumus, audzēšanas līgumus un lauksaimniecības produktu pārdošanu un citastarp nosaka, ka starparodu nolīgumos jānosaka minimālā cena, kādu ņem vērā individuālajos līgumos.

Nekādi jauni iebildumi pret lēmuma projektu man nav zināmi.

Tādēļ es secinu, ka šajā lietā ir tikušas ievērotas pušu tiesības tikt uzklauštām.

Briselē, 2005. gada 11. oktobrī

Serge DURANDE